

№: 1 / 2017

Ett steg i rätt riktning

Därför bör förslagen i Ilmar Reepalus
välfärdsutredning genomföras!

MATS WINGBORG

Sammanfattning

- Lönsamheten i den skattefinansierade välfärden är dubbelt så hög som för tjänstesektorn som helhet. Vinstnivåerna innebär ett slöseri med skattemedel. Skattepengar avsedda för skola, vård och omsorg bör användas för skola, vård och omsorg.
- Opinionsundersökningar under en följd av år visar att en stor majoritet av svenska folket motsätter sig fritt vinstuttag ur välfärden.
- Vinsttänkandet inom välfärden har också bidragit till en skadlig marknadisering av välfärden, däribland en försämrad likvärdighet i skolan.
- I utredningen *Ordning och reda i välfärden* (ledd av Ilmar Reepalu) förslås att vinsterna bör begränsas för de skattefinansierade välfärdsföretagen. Avkastningen på det operativa kapitalet ska begränsas till sju procent. Det ska vidare krävas ett särskilt tillstånd för att få ta emot offentliga medel.
- Förslaget innebär inte ett stopp för skattefinansierade välfärdsföretag. I Danmark är 22 procent av grundskolorna fristående trots att det inte är tillåtet att ta ut vinst. Även i Sverige finns välfärdsaktörer som inte är vinstdrivande.

Om författaren

Mats Wingborg är oberoende utredare med inriktning på utbildning, arbetsmarknad och högerextremism. Han har tidigare skrivit böcker och flera skrifter åt Katalys, däribland *Den blåbruna röran* (2016).

Katalys argument

Katalys argument är en serie korta analyser och argumentsamlingar i aktuella ämnen. Fokus är på ekonomi, välfärd, fördelning, arbetsliv och politik. Syftet är att ge snabba men välgrundade faktaunderlag för att du själv ska kunna ta ställning och argumentera.

1. Striden om välfärden

Offentligt finansierad skola, vård och omsorg ska ge människor en likvärdig välfärd oavsett ekonomisk situation och oavsett var de bor. Den offentliga välfärden utgör en grundval för den svenska modellen.

En hög kvalitet i skola, vård och omsorg som är lika för alla bidrar till att skapa en hög grad av tillit i samhället. Det är ett sätt för politiken att markera att alla människor har samma värde. En stark välfärd skapar sammanhållning och solidaritet som sprider sig i samhället.

Om delar av välfärden försämras ökar tvärtom risken för splittring, bland annat genom att höginkomsttagare skapar sina egna privata alternativ. I förlängningen undermineras den gemensamma välfärden. Till sist tar känslan av att ingå i en gemensam omsorg stryk. Budskapet till den enskilde blir att tänka på sig själv och strunta i andra.

Välfärd som finansieras med skattemedel är en demokratisk angelägenhet för alla människor som lever i Sverige. Vilka villkor som ska gälla för att få del av skattepengar ska därför vara underställt demokratin. Inga enskilda personer eller företag ska ha gräddfil till skattepengarna.

Den offentligt finansierade välfärden i Sverige bedrivs antingen i offentlig eller privat regi. När utförarna är privata är de tvungna att följa de regelverk som beslutas i demokratisk ordning. I dag råder politisk strid om hur dessa regler ska vara utformade. I centrum för striden står frågan om vinstbegränsning. Men här gäller det att uttrycka sig noggrant. Striden handlar inte om privata välfärdsföretag ska få ta ut vinst – utan om privata *skattefinansierade* välfärdsföretag ska få ta ut vinst.

I den statliga utredningen *Ordning och reda i välfärden* förslås att vinsterna bör begränsas för de skattefinansierade välfärdsföretagen. Utredningen är ett steg i rätt riktning. Stöd förslaget!

2. Kritiken av de skattefinansierade välfärdsbolagens övervinster

Under flera år har det förts en intensiv debatt om vinster i välfärden. Debatten handlar om flera olika saker.

Offentligt finansierade privata alternativ inom skola, vård och omsorg i kombination med en ökad valfrihet har lett till en kommersialisering av välfärden. Det har lett till en ökad segregation inom skolan och att det blivit särskilt många vårdcentraler i områden där det bor många höginkomsttagare.

Utmärkande för välfärdstjänster är att de ska vara tillgängliga för alla och att ingen ska exkluderas. Men ska privata välfärdsbolag göra vinst blir lindrigt sjuka, pigga gamlingar och motiverade elever från hem med lång studietradition de mest lönsamma välfärdskonsummenterna. Omvänt skapar systemet incitament för att undvika allvarligt sjuka, skraltiga gamlingar och elever med låga studieresultat.

Marknadiseringen har gynnat stora välfärdsföretag, i regel riskkapitalbolag. De stora välfärdsföretagen har tagit över en allt större del av marknaden, medan ideella föreningar och stiftelser som bedriver skolor, vård och omsorg successivt har fått en allt mindre andel.

Vinstnivåerna bland företag som bedriver skola, vård och ligger långt över andra tjänsteföretag. Oavsett vilket mått som används, avkastningen på totalt kapital eller på eget kapital, är lönsamheten i den skattefinansierade välfärden dubbelt så hög som för tjänstesektorn som helhet.

Välfärdsföretag som lever på skattepengar tar dessutom en lägre risk än andra företag, ändå tillåts de att göra övervinster. Det har också visat sig att välfärdsbolagen inte är särskilt måna om att låta beskattningen ske i Sverige, utan stora summor försvinner varje år till skatteparadis.

I flera fall har oseriösa välfärdsföretag fått skattepengar. Det handlar bland annat om skolor som gått i konkurs mitt under läsåret och företag som bedrivit äldreomsorg med extrem personalbrist. Under senare år har mediernas rapportering om oseriösa välfärdsföretag blivit en följetong. Detta betyder inte att alla företag är oseriösa, tvärtom. Problemet är att i ett system med fritt vinstuttag riskerar de seriösa företagen att konkurreras ut av de oseriösa.

3. Ilmar Reepalus förslag

I den offentliga utredningen *Ordning och reda i välfärden* (SOU 2016:78) finns förslag till nya regler för offentligt finansierad verksamhet inom välfärden. Utredningen har letts av Ilmar Reepalu, tidigare socialdemokratiskt kommunalråd i Malmö.

Några av de centrala förslagen i utredningen är följande:

- Personer och företag som felaktigt tagit emot skattepengar för att bedriva välfärd eller som begått allvarliga brott ska inte få äga eller leda offentligt finansierad välfärdsverksamhet.

- Det ska krävas ett särskilt tillstånd för att få ta emot offentliga medel. För att få tillstånd ska ett krav vara att merparten av skattepengarna används för skola, vård och omsorg.

- Skattepengar som är avsedda att användas för skola, vård och omsorg ska i större utsträckning än idag användas för skola, vård och omsorg. Det är inte rimligt att en så stor del av skattemedlen inte använts för att förbättra kvaliteten i välfärden. Välfärden ska utgå från människors behov och inte från välfärdsföretagens krav på stora vinster.

- Ägarna ska få en rimlig ersättning på det kapital som de själva investerar i verksamheten. Däremot ska de skattepengar som används i huvudsak stanna kvar i verksamheten. Därför bör avkastningen av det operativa kapitalet begränsas. Denna avkastning framgår av rörelseresultatet, det är ett mått på det bidrag rörelsens operativa verksamhet ger och påverkas inte av hur verksamheten är finansierad. Från rörelseresultatet ska ett företag täcka ersättning för kapitalkostnader, både till långgivare och ägare. Närmare bestämt föreslås att avkastningsräntan på det operativa kapitalet ska begränsas till statslåneräntan plus 7 procentenheter.

- Det ska inte vara tillåtet för ett välfärdsföretag att dölja en del av vinsten genom att trixa, exempelvis genom att köpa onödiga varor och tjänster, sätta extremt höga hyror för egna lokaler eller internräntor för lån som inte behövs för verksamheten.

4. Centrala konsekvenser om utredningens förslag genomförs

Enligt utredningen *Ordning och reda i välfärden* skulle förslaget om vinstbegränsning leda till att miljardbe-
lopp varje år stannar kvar och förstärker kvaliteten inom den offentliga välfärden.

Mängder med opinionsundersökningar visar att detta ligger i linje med vad en stor majoritet av den svenska befolkningen anser. Fyra av fem svenskar anser att skattepengar som är avsedda för välfärden helt och hållet ska användas för välfärden. Även en majoritet av moderata väljare anser att en större andel av de skattepengar som är reserverade för skola, vård och omsorg också ska användas för skola, vård och omsorg. Särskilt stort är missnöjet med att välfärdsbolag tar ut stora vinster på att bedriva offentlig skolverksamhet.

Även de privata aktörer som verkar inom välfärdssektorn borde se fördelarna med förslaget. Dels skulle förslaget skapa tydligare spelregler. Dels skulle förslaget göra det svårare för oseriösa företag som är mer intresserad av vinst än av verksamheten, det skulle gynna socialt engagerade och ideella aktörer inom välfärdssektorn.

5. Annie Lööfs invändning

Centerledaren Annie Lööfs stödjer inte Ilmar Reepalus förslag. Hon hävdar att de privata vinsterna inom den skattefinansierade välfärden inte behöver begränsas. Istället ska det finnas mer tydliga regler för hur verksamheterna ska bedrivas. Genom hårda regler tror Lööf och andra borgerliga debattörer att det ska vara möjligt att förena kvalitet med stora vinster.

Annie Lööfs förslag har emellertid en stor lucka. Hittills har många privata välfärdsbolag varit ytterst uppfinningsrika när det gäller att höja vinsterna. De har utnyttjat alla tänkbara kryphål i regelverket och sparat in pengar på personal, minskat andelen utbildad personal, dragit ner på lokaler, på skolbibliotek, på skolgårdar, på utrustning, på mat, på öppettider etc.

Ett regelverk som effektivt förhindrar alla möjligheter att dra in på kvaliteten för att öka vinsten måste vara väldigt detaljerat. Men ett sådant detaljerat regelverk skulle vara skadligt för välfärden, kanske allra tydligast inom skolans område. Både Lärarnas Riksförbund och Lärarförbundet vill stärka lärarprofessionen och ge lärarna större utrymme för egna initiativ. En ökad detaljreglering skulle innebära en utveckling i motsatt riktning. En ökad detaljreglering skulle dessutom påverka all offentlig verksamhet och inte bara den som bedrivs i privat regi, det vill säga även kommunalt drivna skolor.

Ett annat problem med en ökad detaljreglering är att ribban för lägsta möjliga kvalitetsnivå skulle förvandlas till en ribba för den maximala kvalitetsnivån. Signalen till välfärdsföretagen skulle vara: Detta måste ni uppfylla, men inget mer. Trots att reglerna syftar till att höja kvaliteten skulle resultatet kunna bli det motsatta, att all välfärd tvingas ner till en miniminivå.

Ett detaljerat regelverk skulle också ha en negativ konserverande effekt. Inom välfärden sker ständigt nya innovationer, både när det gäller metoder och teknik. Men ett regelverk kan aldrig omstöpas i samma takt som verkligheten. Risken är att ett detaljerat regelverk skulle låsa fast verksamheten i former som är föråldrade.

Det största problem med en detaljerad regelstyrning är ändå att det skulle kräva en långtgående kontroll för att se till att reglerna följs. En utökad kontroll av välfärdsföretagen skulle innebära ökade kostnader, så kallade transaktionskostnader. Även det handlar om pengar som istället skulle kunnat användas till välfärden.

Annie Lööf och andra borgerliga företrädare som vill ha fler regler istället för vinstbegränsning ger dessutom vacklande besked. Flera regler har faktiskt skärpts, som krav på skolbibliotek, men det har varit

de rödgröna partierna som drivit fram dem och inte de borgerliga. När det kommer till kritan förefaller det snarast som de borgerliga partierna varken vill ha fler regler eller vinstbegränsning, vilket betyder fortsatt fritt fram för oseriösa välfärdsföretag att skära emellan på skattepengar.

Regler för välfärdsverkssamheten behövs förstås även i fortsättningen, men inom vissa områden bör de inte vara alltför detaljerade, det gäller särskilt inom skolan. Det behövs också uppföljning och inspektion av att regler efterlevs, men ett kraftigt ökat kontrollsystem skulle vara ett slöseri med skattemedel. Av dessa skäl bör reglerna förenas med en vinstbegränsning.

6. Välfärdsföretagens argument håller inte

De privata välfärdsföretagen är missnöjda med Reepalus utredningsförslag. Kritiken har uttryckts av bland annat branschorganisationen Almega, Friskolornas riksförbund och Vårdföretagen. Dessa kritiker menar att förslaget skulle slå undan benen för skattefinansierade privata vårdföretag. Men företagarnas argument håller inte.

I de övriga nordiska länderna finns en omfattande skattefinansierad välfärd, trots att möjligheten att ta ut vinst är mer begränsad än i Sverige.

Inte i något annat nordiskt land är det tillåtet med skattefinansierade vinstdrivande skolor. I Danmark är det ändå mycket vanligt med privata friskolor. I Danmark är 22 procent av grundskolorna fristående och totalt går 16 procent av eleverna i en friskola.

I Danmark finns ett krav på föräldrarepresentation i styrelserna för skolorna. Att föräldrarna har insyn är viktigt för att övervaka att skolorna inte tar ut vinst. Många av de fristående skolorna i Danmark har också startats av föräldragrupper. För det mesta handlar det om skolor med en specifik pedagogisk inriktning. I Danmark har därför de fristående skolorna bidragit till en ökad mångfald.

I Norge finns en detaljerad tillsyn som ska garantera att skolorna inte tar ut vinst. När det gäller förskolor, omsorg och hälso- och sjukvård tillåts privata vinstdrivande aktörer i alla länder, men inslaget av idéburna aktörer är betydligt större i de övriga nordiska länderna än i Sverige. Sverige utmärker sig genom att de stora välfärdsbolagen tagit över en stor del av den skattefinansierade välfärdssektorn. Det har också skapat en likriktning av välfärden. De stora friskolekoncernerna satsar inte på alternativ pedagogik och de stora äldreomsorgsföretagen är sällan drivande när det gäller nya verksamhetsformer.

Erfarenheterna från både Danmark och Norge visar att många aktörer vill driva skolor i privat regi även om det inte finns möjlighet att ta ut vinst. Detsamma gäller andra välfärdssektorer, även om möjligheten att ta ut vinst skulle minska finns aktörer som är intresserade av att bedriva välfärdsverksamhet.

Den centrala frågan är vad som är drivkraften hos privata aktörer inom välfärden. Är drivkraften att leverera skola, vård och omsorg av hög kvalitet innebär knappast en begränsning av vinsten till sju procent av det operativa kapitalet något problem. Inte bara i Norden utan även i många andra länder finns mängder av aktörer som levererar värdefull välfärd utan att ta ut vinst eller som endast tar utan en begränsad vinst.

Även i Sverige existerar privata välfärdsaktörer som beslutat att inte ta ut någon vinst i verksamheten. Ett exempel är friskolan Filosofiska i Skarpnäck i Stockholm. Den drivs i form av ett så kallat svb-bolag (aktiebolag med särskild vinstbegränsning). Det betyder att det fungerar som ett vanligt aktiebolag men där möjligheten att ta ut utdelning i stort sett är obefintlig. Grundaren av skolan, Dick Holmgren, säger tidningen *Mitt i* att han är "väldigt mycket emot att det ska finnas möjlighet att tjäna pengar på skolan" därför att "skolpengen är avsedd till skolan".

En begränsning av vinstuttaget skulle i själva verket främja nya innovationer inom välfärden. Det skulle gynna aktörer som sätter verksamheten i centrum och inte vinsten.

Ilmar Reepalus utredning är ett av flera förslag till hur vinsterna ska kunna begränsas för välfärdsföretagen. LO har tidigare krävt att en så kallad "non profit-princip" ska gälla inom vård, skola och omsorg. Det innebär att särskilda samhällsbolag skulle inrättas med en särskild vinstbeskattning. Den tillåtna vinsten skulle få motsvara statslåneräntan plus en procent på det av ägarna tillskjutna kapitalet. (Se *Åtgärder för att begränsa vinst i välfärden*, LO, 2013.)

När det gäller skolan har både Lärarnas Riksförbund och Lärarförbundet kritiserat det nuvarande vinstsystemet och krävt att huvudregeln ska vara att överskott "återinvesteras" i utbildningen. Ett krav som även LO stödjer. (Se *Ge alla elever samma chans*, Lärarnas Riksförbund, Lärarförbundet och LO, 2017.)

Inom skolans område finns också kravet att aktiebolag inte ska få driva skolor, något som bland annat förts fram av Nätverket för en likvärdig skola och från ekonomen och den tidigare moderat riksdagsledamoten Ann-Marie Pålsson. (Se bland annat *Problemet är aktiebolagens närvaro*, Anne-Marie Pålsson, Sydsvenskan, 18/9, 2016.)

Alla dessa aktörer som kritiserat de nuvarande möjligheterna att ta ut skattefinansierade vinster ur välfärdssektorn är måna om att välfärdsaktörer ska kunna göra viktiga investeringar och upprätta ekonomiska buffertar – allt annat är skrämselfpropaganda.

Ännu värre skrämselfpropaganda är att påstå privata välfärdsaktörer skulle tvingas lägga ner till följd av Reepalus förslag. Den som tror på det rekommenderas en studieresa till Danmark!

Av de förslag som hittills förts fram för att begränsa vinsterna i välfärden är Ilmar Reepalus det mest modesta. Även om Reepalus förslag genomfördes skulle skattefinansierade välfärdsföretag ha större möjlighet att ta ut vinst än välfärdsföretag i exempelvis Storbritannien och Tyskland. Inte minst skulle utrymmet för skattefinansierade skolföretag att ta ut vinst fortfarande vara större i Sverige än i något annat land i världen.

Trots dessa begränsningar är Reepalus förslag ett steg i rätt riktning – från obegränsade möjligheter att tjäna pengar på skattedel till en viss uppstramning.

7. Den politiska invändningen

En politisk invändning som förts fram av både personer till vänster och höger är att det vore bäst med en bred uppgörelse om vinsterna i välfärden och att en sådan enighet bara kan uppnås om Reepalus förslag kastas i papperskorgen.

Visst, det vore bra med en stor enighet. Då skulle ett förslag om välfärdens framtid bli mer hållbart. Men att försöka skapa enighet genom att slopa kravet på vinstbegränsningar för skattefinansierade välfärdsföretag vore helt fel väg.

Då skulle de problem vi ser i dag finnas kvar. Låt oss ge några ytterst konkreta exempel:

- Inom grundskolan använder friskolorna kösystem för att avgöra vilka elever som ska få plats. Föräldrar med lång utbildning är mer benägna än föräldrar med kort utbildning att sätta sina barn i kö. Kommunala skolor använder istället närhetsprincipen och syskonförtur vid intagningen. Kommunala skolor har också en skyldighet att ta emot nyinflyttade elever, en friskola kan säga nej till en elev. Detta har bidragit till en social segregation. Segregationen har förstärkts av att fristående skolor ofta öppnar skolor i bostadsområden med hög inkomstnivå och långutbildade föräldrar.

- Det segregerade elevurvalet är en förutsättning för att de fristående skolorna ska kunna göra vinst. Genom det sneda urvalet klarar de att leverera acceptabla resultat trots att de har lägre lärartäthet och färre utbildade lärare än kommunala skolor. Senaste Pisa-undersökningen visar att eleverna i de kommu-

nala skolorna till och med har något bättre resultat än de fristående om man kompenserar för föräldrarnas utbildningsnivå.

- Marknadiseringen har lett till att likvärdigheten i skolan försämrats. Framför allt har skillnaderna i resultat ökat kraftigt mellan de skolor som lyckas bäst och de som lyckas sämst. (Se: *Manifest för en likvärdig skola*, Nätverket för en likvärdig skola, 2017.)

- Inom äldreomsorgen är lönen 1800 kronor högre för dem som jobbar i kommunala regi jämfört med dem som är privat anställda. Även andelen deltider är högre i den privat drivna äldreomsorgen. I dag råder samtidigt brist på personal inom äldreomsorgen, ett problem som kommer att växa. För att möta det behovet är det nödvändigt att förbättra villkoren för de anställda. (Se: *Anställda i privat äldreomsorg har lägre lön och sämre villkor*, Kommunal, 2016.)

- Privata aktörers strategi att pressa ner lönekostnader och villkor inom äldreomsorgen kommer att leda till en motsatt utveckling där svårigheten att rekrytera kompetent personal blir ännu större. En växande trend är att välbärgade medborgare på egen bekostnad köper äldreomsorg av högre kvalitet. Det kommer leda till ökade klassklyftor – med en äldreomsorg för låg- och medelinkomsttagare och en för höginkomsttagare.

8. Men går det att få igenom förslaget i riksdagen?

En annan invändning är att det visserligen behövs en begränsning av vinsterna för skattefinansierade välfärdsbolag, men att det blir svårt att få igenom ett sådant förslag i riksdagen. Orsaken är att ledningen inom SD deklarerar att partiet tillsammans med Allianspartierna kommer att stoppa sådana förslag. Efter näringslivets lobbying mot SD har partiet nämligen svängt i frågan om vinster i välfärden.

Men att det kan bli svårt att få igenom en vinstbegränsning i riksdagen är inte ett skäl för att avstå från att lägga fram ett sådant förslag. De rödgröna partierna måste visa var de står. Om Alliansen tillsammans med SD stoppar förslaget blir de politiska skiljelinjerna uppenbara. Då får också Alliansen och SD ett politiskt ansvar för fortsatt höga vinstuttag och en fortsatt marknadiseringen av den offentliga välfärden.

Däremot kan en möjlig strategi vara att de rödgröna först lägger fram ett förslag som gäller vinstbegränsning inom skolans område för att sedan gå vidare med fler välfärdsområden – exempelvis äldreomsorgen. När det gäller skolan är den folkliga opinionen mot höga vinstuttag särskild stark. Det kan vara en fördel

att Allianspartierna och SD tvingas att visa korten när det gäller synen just på de skattefinansierade skolföretagens vinster.

9. Därför är detta viktigt

Att slopa kravet på vinstbegränsningar för välfärdsföretagen är följaktligen inte rätt väg att gå. Det skulle ge ett grönt ljus till vinsthungriga välfärdsbolag och ytterligare segregera välfärden.

Då ökar klyftan mellan fattig och rik. Då försvagas tilltron i samhället.

Fortsatt försämrade likvärdighet i skolan och ökade skillnader i kvaliteten inom vården skulle minska tilltron till den offentliga välfärden. Det skulle få allvariga konsekvenser för hela samhällsutvecklingen.

Varför allt detta är avgörande har formulerats pregnant av Ilmar Reepalu:

Utredningen bedömer att det finns betydande risker med att ha aktörer som primärt drivs av vinstintresse inom den offentligt finansierade välfärden. Välfärdstjänsterna är inte vilka tjänster som helst. Deras grundläggande betydelse för medborgarnas liv och hälsa innebär att konsekvenserna vid olika slags misslyckanden kan bli stora. Med aktörer som drivs primärt av vinstsyftet finns större risker för att verksamheter, i syfte att hålla nere kostnaderna, skär ned på sådan kvalitet som är svår att mäta och följa upp, sänker personaltätheten eller utformar sin verksamhet för att dra till sig brukare som är förknippade med låga kostnader.

10. Se till att föra fram era åsikter. Släng ut månglarna ur templet!

Regeringen har skickat ut utredningen *Ordning och reda i välfärden* på remiss. Viktiga organisationer, myndigheter etcetera är särskilt uppmanade att skriva remissvar, men vem som helst kan skriva ett eget remissvar. Ur demokratisk synvinkel är det särskilt viktigt att fackföreningar, politiska föreningar och andra folkrörelser gör sina röster hörda. Välfärdsbolagen satsar miljontals kronor för att sätta stopp för Ilmar Reepalus förslag. Utan en folklig mobilisering finns risken att regeringen missbedömer opinionsläget.

Remisstiden går ut den 24 februari 2017. Remissvaren ska mejlas till: finansdepartementet. registrator@regeringskansliet.se

Katalys argument

● **Genom att begränsa de skattefinansierade välfärdsföretagens möjlighet att ta ut vinst skulle miljardbelopp tillföras välfärden. Det skulle öka kvaliteten inom skola, vård och omsorg.**

● **Möjligheten att ta ut stora vinster skapar ett marknadstänkande inom hela välfärden. För det privata välfärdsföretagen blir det lönsamt att i första hand ta emot lindrigt sjuka patienter, pigga åldringar och högrepresterande elever. Marknadstänkandet påverkar även offentligt driven välfärd som blir tvungen att konkurrera med privata aktörer. Även kommunala aktörer tvingas exempelvis att satsa pengar på reklam.**

● **Marknadiseringen bidrar till en ökad segregation. Särskilt tydligt är detta inom skolan där likvärdigheten successivt har försämrats. Klyftorna har ökat mellan de elever som klarar sig bäst och de som klarar sig sämst, men framför allt har klyftorna i resultat ökat mellan hög- och lågpresterande skolor.**

● **Att enbart försöka påverka de skattefinansierade välfärdsföretagen genom hårdare kvalitetskrav skulle kunna leda till att ribban för lägsta tillåtna kvalitet också blir den högsta nivån.**

● **Ökade kvalitetskrav skulle också innebära en ökad detaljreglering och en utökad kontroll. Det skulle både vara kostsamt och skadligt för hur välfärden bedrivs. För skolan vore en ökad detaljkontroll förödande.**

● **Det finns en stark folklig opinion som stödjer Reepalu-utredningens ansats att begränsa skattefinansierade företags möjlighet att ta ut vinster. Fyra av fem svenskar kräver huvuddelen av skattepengarna går till välfärden. Det är dags att lyssna på majoriteten nu.**